

Väited ja peamised argumendid

Käesolevas hakis palub hageja ELTL artikli 263 alusel tühistada komisjoni 13. juuli 2010. aasta otsus, teatavaks tehtud numbri K(2010) 4748 all Iirimaaale saadetud kirjas, milles keeldutakse rahuldama Iirimaa taotlust uue kalalaeva Heather Jane II ohutuse parandamiseks, ja mis tehti selleks, et asendada nimetatud taotlust käsitlev otsus komisjoni 4. aprilli 2003. aasta otsuses 2003/245 komisjonile saabunud taotluste kohta suurendada neljanda mitmeaastase arendusprogrammi eesmärke, et parandada 12-meetrise kogupikkusega laevade ohutust, navigatsiooni, hügieenitingimusi, tootekvaliteeti ja töötingimusi (ELT L 90, lk 48), ja mis tühistati hagejat puudutavas osas Üldkohtu 13. juuni 2006. aasta otsusega liidetud kohtuasjades T-218/03–T-240/03: Boyle jt vs. komisjon (EKL 2006, lk II-1699).

Oma hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited:

Esiteks väidab hageja, et komisjoni tegevusel puudus õiguslik alus. Nõukogu 26. juuni 1997. aasta määruse nr 97/413/EÜ, mis käsitleb ühenduse kalandussektori ümberkorraldamise eesmärke ja üksikasjalikke eeskirju ajavahemikus 1. jaanuar 1997 kuni 31. detsember 2001, selleks et saavutada püsiv tasakaal kalavarude ja nende kasutamise vahel (EÜT L 175, lk 27) artikli 4 lõige 2 on jätkuvalt vaidlustatud otsuse kohane õiguslik alus ja seega puudus komisjonil väidetavalt õiguslik alus selle otsuse *ad hoc* otsusena vastuvõtmiseks.

Teiseks väidab hageja, et komisjon rikkus olulist menetlusnormi. Hageja väidab, et vaidlustatud otsus oleks nõukogu määruse nr 97/413/EÜ kohaselt tulnud vastu võtta vastavalt korralduskomitee menetlusele ja et otsust *ad hoc* põhimõttel vastu võttes rikkus komisjon olulisi menetlusnorme.

Kolmandaks väidab hageja, et nõukogu määruse nr 97/413/EÜ artikli 4 lõiget 2 valesti tõlgendades ületas komisjon oma pädevust, eeskätt asjassepuutumatu kriteeriumidele tuginedes ja nõukogu määruses nr 97/413 ning hageja poolt ohutuse tonnaaži suurendamise taotluste esitamise ajal, s.o detsembris 2001 kohaldatavates ühenduse kalandusalastes õigusaktides mõiste „püügikoormus“ määratlust tähelepanuta jättes.

Lisaks väidab hageja, et vaidlustatud otsus sisaldab mitmeid hageja ohutuse tonnaaži suurendamise taotluste läbivaatamisel tehtud ilmseid vigu. Eeskätt väidab hageja, et komisjoni otsus, millega jäeti hageja taotlus rahuldamata, ei ole põhjendatud, kuna mitme väiksema laeva asendusmahu kasutamine Heather

Jane II jaoks tähendas, et liri laevastiku polüvalentse püügi kogumaht selle laeva registreerimisega ei suurenenud.

Lõpuks väidab hageja, et komisjon rikkus õigust heale haldusele. Ta kinnitab, et komisjoni keeldumisega hinnata tema taotluste sisu rikuti Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklist 41 tulenevaid kohustusi ning eelkõige tema õigust sellele, et tema taotlust hinnataks nõukogu otsuse nr 97/413/EÜ artikli 4 lõike 2 alusel „õiglaselt ja mõistliku aja jooksul“.

27. septembril 2010 esitatud hagi — Mullglen versus komisjon

(Kohtuasi T-460/10)

(2010/C 328/69)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Mullglen Ltd (Killybegs, Iirimaa) (esindajad: A. Collins, SC, barrister N. Travers ja solicitor D. Barry)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hageja nõuded

— tühistada komisjoni 13. juuli 2010. aasta otsus, teatavaks tehtud numbri K(2010) 4757 all Iirimaaale saadetud kirjas ja mis tehti hagejale teatavaks 16. juulil 2010 ning milles keeldutakse rahuldama taotlust MFV Pacellit asendama kavandatud uue pelaagilise püügi traaleri ohutuse parandamiseks, ja mis tehti selleks, et asendada nimetatud taotlust käsitlev otsus komisjoni 4. aprilli 2003. aasta otsuses 2003/245 komisjonile saabunud taotluste kohta suurendada neljanda mitmeaastase arendusprogrammi eesmärke, et parandada 12-meetrise kogupikkusega laevade ohutust, navigatsiooni, hügieenitingimusi, tootekvaliteeti ja töötingimusi (ELT L 90, lk 48), ja mis tühistati hagejat puudutavas osas Üldkohtu 13. juuni 2006. aasta otsusega liidetud kohtuasjades T-218/03–T-240/03: Boyle jt vs. komisjon (EKL 2006, lk II-1699); ja

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Käesolevas hakis palub hageja ELTL artikli 263 alusel tühistada komisjoni 13. juuli 2010. aasta otsus, teatavaks tehtud numbriga K(2010) 4757 all Iirimaaale saadetud kirjas ja mis tehti hagejale teatavaks 16. juulil 2010 ning milles keeldutakse rahuldavast taotlust MFV Pacellit asendama kavandatud uue pelaagilise püügi traaleri ohutuse parandamiseks, ja mis tehti selleks, et asendada nimetatud taotlust käsitlev otsus komisjoni 4. aprilli 2003. aasta otsuses 2003/245 komisjonile saabunud taotluste kohta suurendada neljanda mitmeaastase arendusprogrammi eesmärke, et parandada 12-meetrise kogupikkusega laevade ohutust, navigatsiooni, hügieenitingimusi, tootekvaliteeti ja töötingimusi (ELT L 90, lk 48), ja mis tühistati hagejat puudutavas osas Üldkohtu 13. juuni 2006. aasta otsusega liidetud kohtuasjades T-218/03–T-240/03: Boyle jt vs. komisjon (EKL 2006, lk II-1699).

Oma hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited:

Esiteks väidab hageja, et komisjoni tegevusel puudus õiguslik alus. Nõukogu 26. juuni 1997. aasta määruse nr 97/413/EÜ, mis käsitleb ühenduse kalandussektori ümberkorraldamise eesmärke ja üksikasjalikke eeskirju ajavahemikus 1. jaanuar 1997 kuni 31. detsember 2001, selleks et saavutada püsiv tasakaal kalavarude ja nende kasutamise vahel (EÜT L 175, lk 27) artikli 4 lõige 2 on jätkuvalt vaidlustatud otsuse kohane õiguslik alus ja seega puudus komisjonil väidetavalt õiguslik alus selle otsuse *ad hoc* otsusena vastuvõtmiseks.

Teiseks väidab hageja, et komisjon rikkus olulist menetlusnormi. Hageja väidab, et vaidlustatud otsus oleks nõukogu määruse nr 97/413/EÜ kohaselt tulnud vastu võtta vastavalt korralduskomitee menetlusele ja et otsust *ad hoc* põhimõttel vastu võttes rikkus komisjon olulisi menetlusnorme.

Kolmandaks väidab hageja, et nõukogu määruse nr 97/413/EÜ artikli 4 lõiget 2 valesti tõlgendades ületas komisjon oma pädevust, eeskätt asjassepuutumatu kriteeriumidele tuginedes ja nõukogu määruses nr 97/413 ning hageja poolt ohutuse tonnaaži suurendamise taotluse esitamise ajal, s.o detsembris 2001 kohaldatavates ühenduse kalandusalastes õigusaktides mõiste „püügikoormus“ määratlust tähelepanuta jättes.

Lisaks väidab hageja, et vaidlustatud otsus sisaldab mitmeid hageja ohutuse tonnaaži suurendamise taotluse läbivaatamisel tehtud ilmseid vigu. Eeskätt väidab hageja, et komisjoni otsus, millega jäeti hageja taotlus rahuldamata, kuna uue laeva peateki alune ruum on suurem kui Pacellil, nagu ka eeldus, et uue laeva „püügikoormus“ on suurem kui Pacellil, on selgelt ekslik.

Lõpuks väidab hageja, et komisjon rikkus õigust võrdsele kohtlemisele. Hageja leiab, et komisjoni poolt tema taotluse rahuldamisest keeldumisega seetõttu, et uue laeva peateki alune ruum on suurem, koheldi hagejat selgelt erinevalt, mis kujutab endast tema vastu suunatud lubamatut diskrimineerimist võrreldes täiesti teistsuguse käsitusviisiga, millest lähtuti otsuses nr 2003/245 mõnede teiste ohutuse tonnaaži suurendamise taotluste läbivaatamisel, ning seoses ühe taotlusega, mis kõnealuse otsusega algselt tagasi lükati, kuid hiljem rahuldati komisjoni 13. juuli 2010. aasta otsusega, mis tehti teatavaks numbriga K(2010) 4765 all.

27. septembril 2010 esitatud hagi — Boyle versus komisjon

(Kohtuasi T-461/10)

(2010/C 328/70)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Cathal Boyle (Killybegs, Iirimaa) (esindajad: A. Collins, SC, *barrister* N. Travers ja *solicitor* D. Barry)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hageja nõuded

— tühistada komisjoni 13. juuli 2010. aasta otsus, teatavaks tehtud numbriga K(2010) 4751 all Iirimaaale saadetud kirjas ja mis tehti hagejale teatavaks 16. juulil 2010 ning milles keeldutakse rahuldavast taotlust MFV Marie Dawni asendama kavandatud uue pelaagilise püügi traaleri ohutuse parandamiseks, ja mis tehti selleks, et asendada nimetatud taotlust käsitlev otsus komisjoni 4. aprilli 2003. aasta otsuses 2003/245 komisjonile saabunud taotluste kohta suurendada neljanda mitmeaastase arendusprogrammi eesmärke, et parandada 12-meetrise kogupikkusega laevade ohutust, navigatsiooni, hügieenitingimusi, tootekvaliteeti ja töötingimusi (ELT L 90, lk 48), ja mis tühistati hagejat puudutavas osas Üldkohtu 13. juuni 2006. aasta otsusega liidetud kohtuasjades T-218/03–T-240/03: Boyle jt vs. komisjon (EKL 2006, lk II-1699); ja

— mõista kohtukulud välja kostjalt.